

MySpace is een geweldige inspiratie

Brussel "DEZE WEEK" 7 juni 2007

Zangeres Ann Gaytan bevrijdt zich uit haar harnas

BRUSSEL – In een ver verleden deed ze mee aan de Knokke Cup en was ze een graag geziene gast op de grote podia en in kleinere clubs. Toen ontmoette ze Léo Ferré. Hij sloot Ann Gaytan in de armen en schreef een nummer voor haar. Het bezorgde de chanteuse een artistieke ervaring waar velen jaloers op zijn. Onlangs verscheen een nieuwe cd, *Emoi*, waarvan wij zwaar onder de indruk raakten.

Van onze medewerker
Georges Tonla Briquet

georges.tonlabriquet@bdw.be

De hoogst herkenbare stem van Ann Gaytan klinkt nog even indrukwekkend als vroeger en de teksten zijn pure poëzie, boordevol taalspelletjes. Maar de zuiver akoestische omlijsting, zo eigen aan het genre, wordt vervangen door een moderne aanpak met verrassende accenten ontleend aan hedendaags klassiek. Een gedurfde combinatie, die op alle vlakken werkt. Het wordt hoog tijd dat Ann Gaytan weer de aandacht krijgt die ze verdient.

Vanwaar kwam plots het idee om opnieuw een cd uit te brengen?

Ann Gaytan: "Toen ik door een interne herstructurering binnen het conservatorium in Bergen plots mijn werk als lesgever kwijtraakte, heb ik de balans opgemaakt. Stilstaan was geen optie. Mijn laatste grote wapenfeit op een podium was het programma rond Léo Ferré, maar dat dateerde al van 2003. Ik ben wel altijd betrokken gebleven bij verschillende theaterproducties en had enorm interessante ervaringen opgedaan in Afrika. Het leek me het geschikte moment om alles samen te vatten in een nieuw project."

"De vie, d'envie, de vivre" zoals u zingt in "Pas bô?"

Gaytan: "Helemaal. Ik ben op vrij jonge leeftijd begonnen en heb het geluk gehad van meet af aan heel veel te kunnen meemaken. Zo deed ik het voorprogramma van Gilbert Bécaud en kreeg ik de kans om op te nemen in een grote studio met tach-

tig muzikanten. Daarnaast bleef ik optreden in kleine clubs. Ik heb gestudeerd aan de Kleinkunstacademie in Antwerpen, had een rol in de musical *Hair* en volgde toneellessen aan het conservatorium. In korte tijd doorliep ik alle etappes, op alle niveaus. Ook op het gebied van techniek was ik overal vlug bij."

"Van bij het begin was ik geïntrigeerd en ook vertrouwd met de werelden van Univers Zero en aanverwante groepen. Daarnaast had ik interesse voor klassieke muziek, theater, film. Voortdurend was ik op zoek om geluiden te moduleren en ze te verwerken in mijn ideënweld, zonder aan commerciële recyclage te doen. Maar door mijn stemtimbre kon ik me niet bevrijden uit mijn harnas. Ik werd daar steeds op vastgepind."

"Zelf heb ik me nooit beperkt tot een enkele wereld. Ik doe mijn ding zoals ik het aanvoel, maar ik kan je zeggen dat het niet makkelijk is. Al de andere muzikanten die ik ken van indertijd, hebben zich ergens

Ann Gaytan: "Alle muzikanten die ik ken van toen, hebben zich ergens kunnen nestelen – terwijl ik op mijn eilandje bleef."

van hogerhand het onderscheid tussen de twee taalgemeenschappen in de culturele sector steeds scherper

taalgroepen is. Uiteindelijk werd het The Music Village. Een nieuwe parodox in mijn parcours, want mijn muziek valt niet onder de noemer jazz. Ook bij Caribony, het Brusselse label waarop *Emoi* uitkwam, pas ik niet in het plaatje. Dat levert wel het voordeel op dat ik opval tussen hun andere producties. Ik wil niet gecatalogiseerd worden onder 'chanson'. Ik zing gewoon in het Frans en dat is het. De chansontaditie met enkel tekst en akoestische begeleiding is mijn ding niet meer. Ik heb er nog alle respect voor, maar ik wil de nadruk leggen op een bredere muzikaliteit. De volgende cd zal zelfs de richting van rock en pop uitgaan."

Die polyvalente interesse vinden we

het klassieke chanson de 21ste eeuw binnen door gesofisticeerd gebruik te maken van hedendaagse technieken, waaronder *programming*. Hoe blijft u op de hoogte van de nieuwste ontwikkelingen?

Gaytan: "Een fantastische informatiebron is www.myspace.com. Daarnaast beluister ik regelmatig cd's. Ook hier weer beperk ik me niet tot één genre. Het varieert van hedendaags en klassiek tot pop en rock. Onder de cd's die ik onlangs gekocht heb, zitten zowel Muse en Radiohead als Kronos Quartet. Eigenlijk luister ik heel weinig naar Frans chanson. Ik heb indertijd het oeuvre van Léo Ferré grondig doorgenomen. Als je dat kent, dan heb je meteen de meest uitgelezen basis

en muziek voor de rest van je leven. Bij de jongeren hou ik van Nossfell. Hij gaat inventief om met zijn stem, speelt goed gitaar en heeft een ongevoelbare podiumpresence."

Uw teksten zitten boordevol fijnzinnige woordspelingen. Ik veronderstel dat u veel leest.

Gaytan: "Al heel jong las ik enorm veel boeken. Ik was tien toen ik *La condition humaine* van Malraux las. Natuurlijk begreep ik er niets van en heb ik het moeten herlezen. Mijn eerste liedjes schreef ik als tiener. Een aantal daarvan heb ik zelfs gezongen tijdens de Knokke Cup. Die liedjes waren helemaal in de traditie van het Franse chanson. Ik ben ook vaak betrokken geweest bij be-

ging omdat ze dat te militaristisch vonden. Noem het overbeschermd. Anderzijds hadden mijn ouders een open geest en kreeg ik bijvoorbeeld op jonge leeftijd de kans om muziek te studeren. Al vroeg besefte ik dat ik thuis moest vertrekken en mijn eigen weg gaan. Mijn familie vond ik later in de artistieke wereld. Daar ontmoette ik mensen die op dezelfde golflengte zaten."

Het is toch niet evident om in een kunstmatig wereldje echte vrienden te maken?

Gaytan: "Je moet scherpzinnig blijven. Als je dit beroep uitoefent om een ster te worden, dan zul je natuurlijk andere keuzes maken. Maar dat was nooit mijn bedoeling. Ik heb me zelfs nooit die vraag gesteld, want in het begin ging alles enorm vlug. Ik begon pas en daar stond ik al op het podium in Knokke, en ik deed mee aan het grote festival in Spa. Tot even plots de interesse van buitenaf verdween en ikzelf op dat hele wereldje uitgekeken was. Na jaren uitsluitend eigen werk gezongen te hebben, wilde ik nummers van Ferré brengen. In de pianist Jean-Luc Fauchamps vond ik de juiste begeleider. Het probleem was dat hij enkel partituren had van nummers uit Ferré's beginperiode, terwijl mij vooral zijn latere werk interesseerde. Ik schreef dus maar zelf een aantal arrangementen en stuurde een demo naar Ferré. Niet lang nadien liet hij mij een stapel partituren persoonlijk bezorgen door een van zijn vrienden. Vlak erna hebben we elkaar ontmoet. Het klikte meteen. Hij nodigde me zelfs uit bij zijn familie in Italië. Onlangs was ik nog te gast op het verjaardagsfeestje van zijn vrouw en liet ze me onuitgegeven opnamen horen van Ferré met John McLaughlin. Het zijn demo's die om productionele redenen nooit afgewerkt zijn. Er bestonden ook plannen om de studio in te gaan met Jimi Hendrix. Zelf wil ik de iets doen met Ferré en Toots Thielemans, maar toen ik de productiecosten zag, heb ik moeten afhaken. Als je onafhankelijk je ding wilt doen, dan betaal je daar wel een prijs voor."

Ann Gaytan op 11 juni om 21 uur in The Music Village, Steenstraat 50, 1000 Brussel (www.themusicalvillage.com). *Emoi* is uit bij Caribony. Meer